

РЕШЕНИЕ

№ 41318

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 16.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разглежда дело номер **5255** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 - 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от П. И. Х., с адрес за кореспонденция: [населено място], район „Т.“, [улица], вх. 3, офис 2, срещу Решение № ПО – 43 / 05.05.2025 г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000504/21.02.2025 г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. Излага съображения, че не са налице кумулативно предвидените предпоставки на чл. 195 от ДОПК, при наличието на които да се допусне налагане на предварителни обезпечителни мерки. Жалбоподателят твърди, че обжалваното постановление е незаконосъобразно, необосновано и не съответства с целта на закона. Излагат се доводи, че постановлението противоречи на разпоредбите на чл. 121, ал. 1 във връзка с чл. 195, ал. 1 - 5 от ДОПК. Изтъква се, че фактическите констатации и правни изводи не се подкрепят и са в противоречие със законовите разпоредби. Подробно са изложени мотиви за липсата на необходимостта от налагане на ПОМ. Релевира доводи, твърдения вкл. и теоретично, че както искането за налагане на ПОМ, така и ПНПОМ, а също и обжалваното решение са постановени, не просто при липса на мотиви за наличие на обезпечителна нужда, но и при наличие на данни за несъществуването на такава нужда. Искането е да се отмени обжалвания административен акт. Претендира се присъждане на деловодни разноски. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощник.

Ответникът - Директор на ТД на НАП - С., чрез пълномощник, оспорва жалбата като

неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен Съд С. - град, Трето отделение, 60 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221024001626-020-001/02.04.2024 г. е разпоредено да бъде извършена ревизия на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизията е направено мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р- 2221024001626-039-001/19.02.2025 г., издадено от Г. В. К. на длъжност Главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, да бъде издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 2 от ДОПК.

Ревизиращият екип е установил, че очакваният размер на задълженията на лицето ще бъде общо в размер на 550 000.00 лв., в това число главница и лихва изчислена към 19.02.2025 г.

В резултат е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000504/21.02.2025 г., с което са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в:

- ТБ/доставчик на платежни услуги Обединена Българска Банка /ОББ/ за сумата от 550 000.00 лв.

Постановлението е връчено на 02.04.2025 г. по електронен път.

Изпратено е запорно съобщение до банката, на основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК.

При оспорването по административен ред решаващият орган, в лицето на Директора на ТД на НАП – С. не е възприел изложените в жалбата доводи и е потвърдил оспореното постановление с Решение № ПО-43/05.05.2025 г.

В мотивите на обжалваното решение на Директора на ТД на НАП - С. е прието, че към момента на издаване на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с изх. №0250022-023-0000504/21.02.2025 г., публичния изпълнител правилно и законосъобразно е пристъпил към налагане на запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в ТБ Обединена Българска Банка, като е приел, че ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. Приел е, че при преценка, относно вида на обезпечителната мярка е направен цялостен анализ на имуществото на

жалбоподателя, чрез извършени справки в електронния масив на НАП и Справки в Агенцията по вписванията, Пътна полиция - СДВР. Било установено, че дружеството не притежава моторни превозни средства, след направена справка за ПС, с данни предоставени от КАТ. Изложено е, че публичният изпълнител е установил, че ревизираното дружество не притежава недвижими имоти или други дълготрайни активи, като поради тази причина е обезпечил очакваните задължения на ревизирания субект към бюджета чрез запор върху банковите му сметки, с оглед очакваното задължение на дружеството, което е в особено големи размери.

Решаващият орган е изложил мотиви, че в административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вменил на публичният изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. В тази връзка при предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на размера на задълженията, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки, и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Изложено е също, че Публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предположения, нито да ги отхвърля. Необходимо е да се има предвид, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията или при издаване на ревизионен акт за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ с влязъл в сила ревизионен акт.

Директора на ТД на НАП-С. е приел, че наложената обезпечителна мярка с процесното постановление е съобразена с принципа на съразмерност. Съгласно чл. 195, ал. 7 от ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Така при определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда от публичния взыскател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от Административно процесуалния кодекс.

В оспорения административен акт на Директора на ТД на НАП - С. е отговорено на възражението на жалбоподателя, че преценката за съответствие на обезпечението с обезпечителната нужда не е единствено в установяване на съпоставимост между размера на задълженията и стойността на обезпечението. В тази връзка публичният изпълнител извършва преценка и за обективната възможност кредиторът да може да се удовлетвори от съответното обезпечение с оглед защитата на публичния интерес в максимална степен. Решаващият орган е приел, че без налагане на обезпечителни мерки, в случая запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, съществува реалната възможност за затруднение или да бъде невъзможно събирането на дълга.

Отговорил е и на възражението на жалбоподателя за липса на мотиви, че в постановлението са изложени подробни мотиви за неговото издаване, тъй като публичният изпълнител е анализирал цялата налична информация, предоставена от ревизиращия екип, както и информацията от публичните регистри и регистрите, достъпни за служителите на НАП. Наложено е извода, че ПНПОЧ е издадено при спазване на разпоредбите на ДОПК и съдържа реквизитите, посочени в чл. 196 от ДОПК, издадено е от компетентен орган, съобразно предоставените му правомощия и поради тази причина е законосъобразно, обосновано и издадено в изискуемата от закона форма.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Допълнително са

приети като доказателства: Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх.№С250022-193-0001294/16.10.2025 г.; Постановление продължаване действието на наложени обезпечителни мерки с изх.№С250022-139-0001160/08.07.2025 г.; Запорно съобщение; Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх.№С250022 -193-0000601/20.05.2025 г.; Ревизионен акт №Р-22221024001626-091-001/27.06.2025 г.; Определение по АХД№6411/2025 г. по описа на АССГ; Искане за намаляване на наложено обезпечение; Решение №1125/16.09.2025 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП; Извадка от ДОС на дружеството от 16.10.2025 г.

Административен Съд С. - град, Трето отделение, 60 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното решение е било съобщено на жалбоподателя на 05.05.2025 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 12.05.2025 г., т. е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съобразно разпоредбите на чл. 197, ал. 1 - 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на наложените предварителни обезпечителни мерки.

Обжалваното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С250022-23-0000504/21.02.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП-С. е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167, ал. 1 от ДОПК. Същото е издадено и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити, като възражението за липса на форма съдът приема за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1 от ДОПК постановлението се издава в писмена форма и съдържа посочените в т. т. 1 - 9 реквизити. В случая тези изисквания са спазени, съдържа се означение с имена и длъжност на органа, който го е издал. Не се спори, че постановлението представлява електронен документ, съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, при спазване на изискванията за форма съгласно чл. 3, ал. 2, във вр. с чл. 2 от с. з. Подписването на електронния документ с квалифициран електронен подпис, отговарящ на изискванията на чл. 3, § 12 от Регламент № 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета го прави валиден административен акт.

Видно от данните по делото е налице мотивирано искане от орган по приходите във връзка с ревизия спрямо на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място]. [улица], вх. 3, офис 2, възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221024001626-020-004/06.01.2025 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител

налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В разглеждания случай е безспорно, че обезпечителните мерки са наложени във връзка с възложено извършване на ревизия на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В процесното ПНПОМ са изложени подробно факти и обстоятелства, касаещи търговската дейност на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД. Описани са, макар и не детайлно фактическите обстоятелства, констатирани от органите по приходите, свързани с основанията за възникване на допълнителни публични задължения по ЗКПО. Законодателят не е вменил на публичния изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемането на действия по предварително обезпечаване публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Публичният изпълнител не е контролна инстанция на органа по приходите, извършващ ревизията и не може да оспорва неговите предложения, нито да ги отхвърля. Предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията или при издаване на ревизионен акт за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ с влязъл в сила ревизионен акт.

В разглеждания казус органите по приходите извършващи ревизията са преценили необходимостта от обезпечителна нужда на евентуалните бъдещи вземания вземайки предвид, че „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД не разполага с достатъчно активи, които да обезпечат събирането на тези вземания.

Според настоящия съдебен състав, нито решаващия орган, нито съдът, в производството по чл. 197 и следващите от ДОПК, имат компетентност и задължение, да правят проверка на мотивите на органите по приходите, които са послужили, като основание да се направи искане за налагане на ПОМ.

По време на проведеното съдебно производство не бяха представени доказателства, които да опровергават направените в ПНПОМ и в потвърждаващото го решение изводи. Няма данни, че дружеството разполага с достатъчно дълготрайни материални активи или други имущества, които да обезпечат събирането на евентуалните вземания, които биха били установени в хода на ревизията. Не беше представено, съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, надлежно обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които биха дали възможност да се отмени оспорения акт.

Съгласно чл. 199, ал. 2 от ДОПК, длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител. Както беше посочено, длъжникът в случая, не е представил обезпечение в пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа.

Дружеството не се възползвало и от предвидената в чл. 229 от ДОПК, възможност, да поиска издаването на разпореждане за разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229 от

ДОПК, като към същото приложи необходимите доказателства. Въпреки дадената от съда възможност и по делото не бяха представени доказателства, за депозиране на молба за разрешение за неотложни плащания или за замяна на мерките.

Следва да се отбележи, че задължение на публичния изпълнител е да избере най-целесъобразните обезпечителни мерки, т. е. тези, които спрямо конкретната обезпечителна нужда, не засягат права и законни интереси на субектите в по-голяма степен от необходимото за събиране на задълженията. Императивното изискване на нормата е пряко проявление на принципа на съразмерност, уреден в чл. 6, ал. 2 от АПК, за който администрацията следва да следи винаги, когато законът дава възможност да избере дали да упражни или не дадено свое правомощие. Съдът намира, че в процесния случай посоченото законово изискване е изпълнено, доколкото не са налице данни, че жалбоподателят разполага с друго имущество, върху което да бъдат наложени обезпечителни мерки.

В случая следва да се отбележи, че с Определение № 22496/30.06.2025 г. по АД № 6411/2025 г. по описа на АССГ е продължен срока на наложените обезпечителни мерки спрямо търговско дружество „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-023-0000504/21.02.2025г., до приключване на ревизионното производство, възложено със ЗВР № Р-22221024001626-020-001/02.04.2024г. с издаване на ревизионен акт или акт за прекратяване на производството.

От друга страна от приетите в хода на съдебното производство се установява, че са издадени: Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250022-193-0001294/16.10.2025 г.; Постановление продължаване действието на наложени обезпечителни мерки с изх.№250022-139-0001160/08.07.2025 г.; Запорно съобщение; Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250022 -193-0000601/20.05.2025 г.

Издаден е Ревизионен акт №Р-22221024001626-091-001/27.06.2025 г., с който на дружеството са установени задължения в размер на 247 720,49 лева. С Решение № 1125/16.09.2025 г. на Директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП решаващият орган е изменил издадения в ревизионното производство ревизионен акт, като е изменил същия и е установил възникнало за „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] задължение в размер на 178 194,17 лева, т. е. направените от органите по приходите изводи, в хода на самото производство, а именно, че за ревизираното лице, ще бъдат установени публични задължения в значителни размери, са частично потвърдени.

Съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания.

Процесните предварителни обезпечителни мерки са наложени за сумата от 550 000,00 лв., докато с Ревизионен акт №Р-22221024001626-091-001/27.06.2025 г., на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД са установени задължения в размер на 247 720,49 лева, а с Решение № 1125/16.09.2025 г. на Директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП РА №Р-22221024001626-091-001/27.06.2025 г. е изменен и са установени възникнали за

жалбоподателя публични задължения в размер на 178 194,17 лева.

Предвид горното запорираната сума надхвърля значително размера на установените с процесното ПНПОМ допълнителни публични вземания, което без съмнение е непропорционално и би донесло необосновани затруднения в дейността на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД.

Потвърждаването изцяло на оспореното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, би противоречало на установения в чл. 6, ал. 2 от АПК принцип на съразмерност, а именно, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ са частично законосъобразни, поради което следва да бъдат отменени частично. В останалата част жалбата следва да се отхвърли.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорващия и ответника по оспорването, чрез процесуалните си представители са поискали разноски, на същите следва да се присъдят такива, съразмерно с изхода на спора. Съдът приема за основателно направеното от юрисконсулт Е. възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, поради факта, че делото не се отличава с особена фактическа и правна сложност, по делото е проведено само едно заседание.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, Трето отделение, 60 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] Решение № ПО – 43 от 05.05.2025 г. на Директора на ТД на НАП – С., в частта, в която е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000504/21.02.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което са наложени предварителни обезпечителни мерки – забор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ Обединена Българска Банка, досежно сумата от 371 805,83 лева, представляваща разлика между запорираната, като обезпечение сума в размер на 550 000,00 лева и сумата от 178 194,17 лева, представляваща, размера на реално установените публични вземания.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПО – 43 от 05.05.2025 г. на Директора на ТД на НАП – С., в частта, в която е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК с изх. №С250022-023-0000504/21.02.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., в останалата оспорена част.

ОСЪЖДА „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за Приходите, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Националната Агенция за Приходите да заплати на „БИ ДЖИ УАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 2050 (две хиляди и петдесет) лева, представляваща адвокатски хонорар и внесената държавна такса за разглеждането на жалбата.

Решението не подлежи на обжалване на основании чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: